

csak kölcsön

ma nagylelkűen
magamnak is csak kölcsönadlak,
hogy igazán senkié, úgy maradj magadnak
félszívvvel
egészen soha, amikor épp elbúcsúzunk.
ma nem nyomaszt, mit mulasztok
holnap, amikor másnál leszel
kölcsönbe, egészen mással leszek,
majd tűrhetően foglalom magam,
2 személyes asztalt az étteremben,
csak füst és sótartó ne,
fölírták, legalábbis a telefonba.
jut időm mindenre
főzők, vagy leporolom a
kagylót. időnként beszélek is bele.
ma olyan vagyok, mint te.
csak arra nem emlékszem,
kinek is adtam. várj!
majd ha. befejeztük?
föllumozlak a noteszembe.

kakukkfűleves

mindig majd most,
vagy épp azután.
az idővel is versenyt
és nem engedem, hogy
leelőzzön. a napirendem
bont, ami a körmömre az
végezzzen be.
a közértben a kakukkfűlevesből
meríték, duplán, tányérral neked is, amíg
ki nem javítják, a nevét,
úgy már kevésbé,
pikánsnak persze kellőképp.
vadraguval is. nem ebédre. nekünk.
fölmelegítve sem.
éjjelre is csupán a kályhát,
takaréklángra, nem kozmálok oda, de
alig van szaga. vagy kikapcsolod.
levegőben a
tavalyi galambok röpte,
amikor még behajtott fejjel
a szökőkútban.
mindig késő lesz már mire
nagy nehezen odáig jutunk
csak most már megmosdanánk
helyettük is.

20 alma

az utcán is, mintha melletted.
úgy megyek el vagy ütközöm neki a kirakatoknak.
a maszatos üvegben sem találok a vonásaidat,
amitől a sajátjaimat.
szürke arc, amit csapzott haj.
valahogy másképp képzeltem, megtisztulnak.
nem ismerem fel az
alma ropogását a foga alatt.
könnyceppalakú barna magok potyognak.
még a méret is stimmel.
ízem, szagom vagy. nem érzed.
a kezemen csurogsz le.
séta közben uzsonnára ropoglak el és
hőmérséklete sincs,
hogy beléd haraptam.
ragacsosnak is piros, szél csípte ujjbegyek
maradnak.

